

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-426/13 P(R)

**Evropska komisija
proti
Zvezni republiki Nemčiji**

„Pritožba — Začasna odredba — Mejne vrednosti za svinec, barij, arzen, antimon, živo srebro, nitrozamine in nitrozabilne snovi v igračah — Določbe, ki jih je uradno sporočila Zvezna republika Nemčija in s katerimi so se ohranile nacionalne mejne vrednosti za te snovi — Zavrnitev Komisije, da bi v celoti odobrila te določbe“

Povzetek – Sklep predsednika Sodišča z dne 19. decembra 2013

- Začasna odredba — Odlog izvršitve — Začasni ukrepi — Pogoji za izdajo — Fumus boni juris — Nujnost — Resna in nepopravljiva škoda — Kumulativnost — Tehtanje vseh zadevnih interesov*
(člena 278 PDEU in 279 PDEU; Poslovnik Splošnega sodišča, člen 104(2))
- Začasna odredba — Odlog izvršitve — Pogoji za izdajo — Fumus boni juris — Preizkus prima facie razlogov, navedenih v utemeljitev tožbe v glavni stvari — Tožba zoper sklep Komisije o zavrnitvi predloga države članice za ohranitev nacionalnih določb, ki so nezdržljive s pravom Unije — Razlogi, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, ali so pogoji za predlagano odstopanje izpolnjeni — Na prvi pogled ne neutemeljen razlog*
(člena 114(4) PDEU in 278 PDEU; Poslovnik Splošnega sodišča, člen 104(2))
- Začasna odredba — Začasni ukrepi — Pogoji za izdajo — Resna in nepopravljiva škoda — Varovanje javnega zdravja — Načelo varnosti ukrepov — Upoštevanje s strani sodnika za začasne odredbe*
(člen 279 PDEU)
- Pritožba — Razlogi — Napačna presoja dejstev — Nedopustnost — Uporaba za pritožbe, vložene zoper začasne odredbe*
(člen 256 PDEU; Statut Sodišča, člena 57, drugi odstavek, in 58)
- Pritožba — Razlogi — Pomanjkljiva obrazložitev — Obseg obveznosti obrazložitve*
(Statut Sodišča, člena 36 in 53, prvi odstavek; Poslovnik Splošnega sodišča, člen 81)
- Javno zdravje — Približevanje zakonodaj — Pravna podlaga — Sprejetje harmonizacijskih ukrepov — Izključitev*
(člena 114(3) PDEU in 168(1) in (5) PDEU)

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 40.)

2. Pogoj *fumus boni juris* je izpolnjen, kadar v postopku za izdajo začasne odredbe obstaja pomembno pravno nesoglasje, katerega rešitev ni vnaprej jasna, tako da tožba na prvi pogled ni neutemeljena. Ker je namreč namen postopka za izdajo začasne odredbe zagotovitev polnega učinkovanja prihodnje končne odločbe, da se prepreči praznina v sodnem varstvu, mora sodnik za začasne odredbe zgolj na prvi pogled presoditi o utemeljenosti razlogov iz spora v postopku v glavni stvari, da ugotovi, ali obstaja dovolj velika verjetnost uspeha tožbe.

V zvezi s sklepom Komisije, da ne bo ugodila predlogu države članice na podlagi člena 114(4) PDEU, da se ji odobri ohranitev nacionalnih določb, ki so nezdružljive z direktivo o harmonizaciji, sta pri preizkusu *fumus boni juris* upoštevna poseben okvir postopka iz navedenega člena 114(4) in med drugim to, da mora država članica dokazati, da je predlagano odstopanje upravičeno, ter diskrecijska pravica Komisije v zvezi s tem. Vendar ta upoštevnost pomeni samo to, da mora sodnik za začasne odredbe pri preverjanju, ali je država članica, ki predlaga sprejetje začasnega ukrepa, predložila sredstva, s katerimi je mogoče na prvi pogled dokazati obstoj nezakovitosti, ki jo je storila Komisija, in s tem *fumus boni juris*, upoštevati dejstvo, da je država članica tista, ki mora v fazi upravnega postopka dokazati, da so pogoji za predlagano odstopanje izpolnjeni. Ta upoštevnost pa ne pomeni, da bi morala država članica v fazi postopka za izdajo začasne odredbe dokončno dokazati, da so ti isti pogoji izpolnjeni. Če bi se namreč moral sodnik za začasne odredbe izreči o zadnjenavedenem vprašanju, bi nujno odločil o enem od vidikov vsebinske utemeljenosti tožbe, ki jo je zadevna država članica vložila v postopku glavni stvari, in bi s tem presegel meje lastne pristojnosti.

(Glej točke od 41 do 44.)

3. Kadar institucije Unije na podlagi previdnostnega načela sprejmejo zaščitne ukrepe za zdravje ljudi, ne da bi morale čakati, da sta dejanskost in resnost tveganj za zdravje ljudi popolnoma dokazani, sodnik za začasne odredbe ne uporabi napačno prava, ko za namene presoje verjetnega nastanka resne in nepopravljive škode ter s pridržkom tehtanja interesov meni, da - celo začasna - uporaba vrednosti, ki morda niso najbolj učinkovite za zaščito zdravja ljudi in, natančneje, zdravja otrok, zadostuje za dokaz, da bo z zadostno verjetnostjo nastala resna in nepopravljiva škoda.

(Glej točko 54.)

4. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 56.)

5. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 66.)

6. Člen 168(5) PDEU izključuje kakršno koli harmonizacijo zakonov in drugih predpisov držav članic, katerih namen je varovanje in izboljšanje zdravja ljudi. Res je, da lahko harmonizacijski ukrepi, sprejeti na podlagi drugih določb primarnega prava, vplivajo na varstvo zdravja ljudi. Odstavek 1, prvi pododstavek, istega člena določa tudi, da se pri opredeljevanju in izvajanju vseh politik in dejavnosti Unije zagotavlja visoka raven varovanja zdravja ljudi, člen 114(3) PDEU pa določa, da si Evropski parlament in Svet pri izvrševanju svojih pristojnosti v zvezi z vzpostavitvijo notranjega trga prizadevata za doseganje tega cilja. Vendar drugih določb primarnega prava ni mogoče uporabiti za pravno podlago zaradi izogibanja izrecni izključitvi harmonizacije v zvezi z varovanjem in izboljšanjem zdravja ljudi, določeni v členu 168(5) PDEU.

(Glej točko 75.)